

УДК 7.016.4

*Богданов Микита Миколайович,
аспірант Національної академії керівних кадрів
культури і мистецтв,
nikitabogdanov01@gmail.com*

МУЗИЧНЕ ПІРАТСТВО В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ЯК ЯВИЩЕ ХХІ СТОЛІТТЯ

Мета роботи. Шляхом аналізу сучасних наукових досліджень та спеціалізованих джерел розкрити сутність поняття «музичне піратство», як об'єкта міждисциплінарного вивчення. **Методологія** дослідження полягає у застосуванні формального та компаративного методів для вивчення музичного піратства, зокрема, в мережі інтернет, зумовленого швидкими темпами розвитку інформаційних технологій. **Наукова новизна** роботи полягає у розкритті сутності поняття музичного піратства, як об'єкта міждисциплінарного вивчення на внутрішньодержавному та міжнародному рівнях. Під час дослідження проводиться поглиблений аналіз відповідних джерел, що окреслюють і актуалізують проблеми неконтрольного поширення контенту в мережі інтернет, а також пропонується авторська концепція щодо вирішення цієї проблеми. **Висновки.** Аналіз сучасних наукових досліджень та спеціалізованих джерел щодо музичного піратства, зокрема, в мережі інтернет, показав, що головною причиною незаконного використання музичних творів можна вважати недотримання балансу між приватними інтересами споживачів і застосуванням правових заходів впливу на порушника. Основною концепцією сучасного підходу системи захисту музичної інтелектуальної власності в мережі інтернет повинна стати презумпція вільного використання об'єктів музичного авторського права, а також система повноцінних законодавчих заходів на основі міжнародно-правових норм.

Ключові слова: сучасна музична індустрія, культура, авторське право, інтелектуальна власність, піратство, інформація, ІТ, інформаційні технології, інтернет, соціальні мережі.

Богданов Никита Николаевич, аспирант Национальной академии руководящих кадров культуры и искусств

Музыкальное пиратство в сети интернет как явление XXI столетия

Цель работы. Путем анализа современных научных исследований и специализированных источников раскрыть сущность понятия «музыкальное пиратство», как объекта междисциплинарного изучения. **Методология исследования** заключается в применении формального и сравнительного метода для изучения музыкального пиратства, в частности, в сети интернет, обусловленного быстрыми темпами развития информационных технологий. **Научная новизна работы** заключается в раскрытии сущности понятия музыкального пиратства, как объекта междисциплинарного изучения, с точки зрения внутригосударственного и международного уровней. В ходе исследования проводится углубленный анализ соответствующих источников, которые определяют и актуализируют проблемы неконтрольного распространения контента в сети интернет, а также предлагается авторская концепция по решению данной проблемы. **Выводы.** Анализ современных научных исследований и специализированных источников по музыкальному пиратству, в частности, в сети интернет, показал, что главной причиной незаконного использования музыкальных произведений можно считать несоблюдение баланса между частными интересами потребителей и применением правовых мер воздействия на нарушителя. Основной концепцией современного подхода системы защиты музыкальной интеллектуальной собственности в сети Интернет должна стать презумпция свободного использования объектов музыкального авторского права, а также система полноценных законодательных мер на основе международно-правовых норм.

Ключевые слова: современная музыкальная индустрия, культура, авторское право, интеллектуальная собственность, пиратство, информация, ИТ, информационные технологии, интернет, социальные сети.

Bogdanov Nikita, postgraduate of National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts

Music piracy on the internet as a phenomenon of the XXI century

Purpose of Research. Analyzing the current research and specialized sources, the author reveals the essence of the concept of «music piracy» as an interdisciplinary study object. **Methodology.** The research methodology is the using of formal and comparative methods to study the music piracy, in particular, on the Internet, due to the rapid development of information technology. **Scientific Novelty.** The scientific novelty of the work lies in revealing the essence of the concept of music piracy, as an object of interdisciplinary study, in terms of national and international levels. The study carried out an in-depth analysis of relevant sources, which determine and actualize the problem of the uncontrolled proliferation of content on the Internet. In addition, he proposes the the author's concept for solving this problem. **Conclusions.** The analysis of modern scientific research and specialized sources on music piracy, in particular, the Internet has shown that the main reason for the illegal use of music can be considered a failure to comply with a balance between the private

interests of consumers and the application of legal measures against the perpetrator. The basic concept of the modern musical approach of intellectual property protection in the Internet system should be a presumption free use copyright objects musical, as well as full-fledged system of legislative measures on the basis of international legal norms.

Key words: modern music industry, culture, copyright law, intellectual property, piracy, information, IT, information technology, internet, social networking.

Актуальність теми дослідження. У сучасному інформаційному суспільстві, мережа Інтернет стала незамінною складовою комунікації. Водночас, створився новий тип громадських відносин – інтернет-відносини. Відповідно, коли рух інформації здійснюється в електронно-цифровій формі, проте існуючі закони не завжди підходять для вирішення проблем, пов'язаних з новим видом регулювання відносин, виникає проблема збереження авторського права та «інтернет-піратства» щодо окремих видів інформації.

Захист інтелектуальної власності, зокрема прав на електронні музичні твори та фонограми, є актуальною проблемою сучасної юриспруденції. Важливою сферою дослідження є нові правові способи обмеження незаконного доступу або розміщення неліцензійної музичної продукції в мережі Інтернет, серед яких встановлення на електронному документі спеціальних пристосувань, що можуть перешкоджати копіюванню. Саме тому, розгляд музичного піратства, порушення авторських прав у сфері збереження та розповсюдження музичних творів є актуальною проблемою сучасності, що потребує наукового аналізу та обґрунтування.

Мета дослідження полягає у тому, щоб шляхом аналізу сучасних наукових досліджень та спеціалізованих джерел розкрити сутність поняття «музичне піратство», як об'єкта міждисциплінарного вивчення у XXI столітті.

Поставлена мета вимагає розв'язання концептуальних завдань, а саме: здійснити теоретичний аналіз категорій «інтернету», «аудіопіратства», суб'єктно-об'єктних взаємовідносин в системі збереження авторських прав на музичний твір; на основі державного та міжнародного права, запропонувати концепції захисту музичного авторського права в мережі інтернет.

Виклад основного матеріалу. Попри окремі правові дослідження цієї проблематики, захист музичних авторських прав в Інтернеті та «інтернет-піратство», на сьогоднішній день не отримала достатнього висвітлення в юридичній літературі. XXI століття, разом із появою масової культури, спровокувало розвиток нових технологічних можливостей, що призвело до широкого використання об'єктів авторських і суміжних прав в інтернеті.

Вивченням авторського права на окремі твори мистецтва, проблемою «інтернет-піратства» займалися А. Люка, Н. Бааджі, Ю. Батурін, С. Болдирев, С. Бреус, В. Жуков, В. Калятін, С. Малахов, О. Маркова, К. Москаленко, С. Петровський, О. Разіна, І. Рассолов, Г. Свердлик, А. Серго, В. Чеботарьова.

За твердженням С.Б. Бреуса, інтернет – це не просто всесвітня інформаційна система загального доступу, яка логічно зв'язана глобальним адресним простором та базується на Інтернет-протоколі, а й система правовідносин між об'єктами та суб'єктами авторського права [4, 12].

До головних авторських прав у мережі інтернет належать:

- авторські права провайдерів на комп'ютерні програми і бази даних, що реалізують сам доступ до Інтернет або розміщення веб-сайтів на їх технічних серверах;
- авторські права виробників програмного забезпечення для цих серверів та провайдерів;
- авторські права власників веб-сайтів на контент веб-сайту, його програмну частину і інші об'єкти авторського права, зображення, музику, бази даних;
- авторські права конкретних власників прав на об'єкти, розміщені на веб-сайтах: комп'ютерні програми, музику, статті, зображення, бази даних тощо [3, 37–38].

Порушення авторського права на створене зображення, музику, базу даних та інші джерела, продукує застосування нової юридичної категорії «піратства», і, відповідно, цивільної та кримінальної відповідальності за дане порушення.

Дослідник Н. Бааджі наголошує, що термін «піратство» є синонімом до категорії порушення прав інтелектуальної власності. Адже, протягом тривалого часу порушення прав позначають терміном «піратство». У законах, пов'язаних з порушенням прав, його позначають термінами «контрафакт» або «фальсифікат» [2, 338–339].

Інший науковець О. Штефан зазначає, що за своїм змістом, піратська діяльність є більш широким поняттям, а контрафактна діяльність по виготовленню об'єктів авторського права є елементом піратства. О. Штефан, замість категорії «піратська продукція» та «контрафактна продукція», пропонує термін «нелегальної продукції», оскільки існує продукція, виготовлена та розповсюджена з додержан-

ням авторського права і суміжних прав, а також така, що виготовлена і розповсюджена з їх порушенням» [12, 8–9].

О. Штефан виділяє головні види «інтернет-піратства», а саме:

- аудіопіратство – копіювання та розповсюдження копій музичних композицій;
- відеопіратство – розповсюдження копій фільмів або телепередач на дисках, касетах та шляхом копіювання через комп'ютерні мережі;
- піратство літературних творів – незаконне розповсюдження авторських творів (із появою електронних бібліотек, що безкоштовно надають доступ усім бажаним до текстів літературних творів, їх діяльність почала розглядатися деякими авторами як піратство);
- піратство комп'ютерних ігор – нелегальне поширення комп'ютерних ігор;
- піратство програмного забезпечення – нелегальне копіювання та розповсюдження програмних продуктів на дисках та через комп'ютерні мережі, що включає, також, зняття різноманітних систем захисту від нелегального використання [12, 10–11].

Відеопіратство – це нелегальне розповсюдження копій фільмів, телепередач в локальних мережах через Інтернет, з метою отримання прибутку. Фільми, як об'єкт авторського права в цифровому середовищі, мають свої особливості. Наприклад, Закон № 187 «Про авторське право», вказує про необхідність швидкого блокування доступу до інформаційних ресурсів, на яких розміщена нелегальна відеопродукція. Головна особливість відеопродукції полягає в тому, що вона приносить прибуток в перші дні після виходу фільму в прокат. З метою захисту авторських прав важливо не допустити поширення нелегальних копій в мережі інтернет в цей період.

За твердженням А. Орлової, музичні твори, до яких належать пісні, є найціннішими об'єктами авторських прав, адже вони – популярні в мережі інтернет. Музичні твори є нематеріальним результатом інтелектуальної діяльності, авторські права. Попри охорону чинним законодавством, в умовах відсутності ефективних механізмів контролю використання таких об'єктів, все ж таки виникає постійна загроза масового порушення зазначених прав відповідних суб'єктів [10, 7].

До видів нелегального копіювання музичних творів у цифровому середовищі можна віднести копіювання, розповсюдження і продаж музичних альбомів третім особам. Поширювати музичні твори можуть не тільки в мережі інтернет, а й на компакт-дисках. До аудіопіратства відноситься діяльність радіостанцій і пірінгових мереж, які користуються нелегальними копіями музичних творів [9].

Поширення «інтернет-піратства» відбувається завдяки недосконалому законодавству та відсутності дієвого механізму впливу на порушників авторського права і суміжних прав в інтернеті.

Водночас, «музичне піратство» є протиправною поведінкою, яка посягає безпосередньо на виключні права автора щодо відтворення музичних творів. Воно полягає у виготовленні, продажу і будь-якій іншій формі комерційного поширення незаконних екземплярів (дисків, касет, електронної музики), аудіовізуальних, музичних творів або їх виконань.

А. Кирилук виділяє наступні засоби виготовлення незаконних копій фонограм:

- серійне дублювання в елементарній формі звукових записів на основі матриці або екземпляра фонограми на касетах, якщо зовнішні характеристики дозволяють їх легко відрізнити від законного запису і тим самим дають можливість з першого погляду констатувати, що йдеться про повторний запис;
- серійне дублювання в складнішій формі дорогої імітації законного запису, проте з іншим графічним оформленням, ніж на дозволених копіях;
- серійне дублювання в складній формі шляхом точної або практично точної імітації законного запису таким чином, щоб споживач не зрозумів, що йдеться про піратське відтворення;
- дублювання, що здійснюється таким ж дорогим, як і в попередньому випадку способом, проте з виключенням всіх посилань на прізвище автора, або фірмовий товарний знак або знак законного виробника;
- внутрішнє дублювання, яке здійснюється за замовленням приватної особи за винагороду;
- монтаж, що здійснюється працівниками радіо або особами, пов'язаними з музичним ринком [5, 117; 6].

Відповідно такі дії є порушенням авторського права, тобто умисного використання збережених авторським правом результатів інтелектуальної діяльності, без дозволу авторів або правовласників або з порушенням умов договору про використання таких творів, що завдає шкоди особі та суспільству.

Наприклад, угода TRIPS (про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності) відносить до товарів, що порушують авторські права «будь-які товари, які є копіями, зробленими без згоди правовласника або особи, належним чином їм уповноваженої у країні виробництва товару, і які прямо або

опосередковано виготовлені з будь-якого виробу, якщо виготовлення такої копії стало порушенням авторського права або суміжних прав згідно з законодавством країни імпортування» [11].

Тому, можна стверджувати, що ознакою піратства є відтворення опублікованих творів або фонограм будь-яким способом для публічного розповсюдження без відповідного дозволу. Водночас, у цифрову епоху, стало поширеним явищем копіювати твори і їх записи, не виготовляючи їх примірники, через Інтернет. Тому, це є порушенням авторського права і суміжних прав.

Дослідник К. Москаленко, до фонографічного піратства відносить неавторизоване виробництво і розповсюдження звукозапису. Тут береться до уваги саме комерційна сторона і протиправний аспект діяльності. Однією з основних ознак музичного піратства є незаконне використання авторського права і суміжних прав без дозволу суб'єктів цих прав і як наслідок – без виплати їм винагороди [8, 249]. Метою незаконної діяльності є отримання прибутку від використання авторського права і суміжних прав (прямого або опосередкованого).

О. Маркова, даючи визначення порушенню майнових авторських прав в мережі інтернет, стверджує, що це, здебільшого, – твори науки, літератури, мистецтва, які охороняються авторським правом, без згоди авторів на їх застосування третіми особами з комерційною метою [7, 104].

Відповідно до вказаної концепції, можна зробити висновок, що порушенням авторських музичних прав в мережі інтернет є незаконне використання або привласнення авторства музичного цифрового матеріалу, яке захищене авторським правом.

Варто наголосити, що авторське право на музичні твори нерозривно пов'язане з наявністю двох ознак – творчого характеру твору й об'єктивної форми його вираження. Відповідно, факт зміни об'єктивної форми твору чи об'єкту суміжних прав на цифрову користувачем не породжує й нового суб'єкта права.

За твердженням О. Аврамова, питання захисту авторських прав в мережі інтернет та засобів протидії правопорушенням мають комплексний характер. Основною проблемою у цьому напрямку є те, що нормативно-правова база України суттєво відстає від реалій суспільних відносин у галузі інтелектуальної власності, що призводить до неврегульованості цієї сфери нормами законів [1, 27]. Саме тому, на сьогоднішній день, перед законодавцями та фахівцями з інтелектуальної власності постає складне питання вдосконалення та адаптування правових основ для забезпечення захисту авторських прав у мережі інтернет.

На геополітичному рівні світова спільнота і кожна окрема країна намагаються розробити дієвий механізм спрощеного та прискореного захисту авторського права в мережі Інтернет. На це спрямовані такі законодавчі акти та законопроекти: Директива ЄС «Про електронну комерцію» № 2000/31/ЄС від 08.06.2000 р.; Закон HADOPI, Франція, 2009; Digital Millennium Copyright Act (DMCA), США, 1998; ACTA – The Anti-Counterfeiting Trade Agreement [8, 249].

Міжнародні директиви створені з метою збереження доказів творчої діяльності (наприклад, музичної продукції, включаючи «відбраковані» версії об'єкта авторського права, вихідні матеріали, інформацію, зібрану з метою створення музичного твору тощо); та закріплення часового пріоритету по заволодінню конкретним об'єктом авторського права в конкретний час.

О. Москаленко права автора на музичний твір поділяє на особисті немайнові та майнові права. Так, до немайнових прав автора можна віднести:

- право вимагати визнання свого авторства шляхом зазначення належним чином імені автора на творі і його примірниках і за будь-якого публічного використання твору, якщо це практично можливо;
- право забороняти під час публічного використання твору згадування свого імені автору, якщо автор твору бажає залишитись анонімом;
- право вибирати псевдонім, зазначати і вимагати зазначення псевдоніма замість справжнього імені автора на творі і його примірниках і під час будь-якого його публічного використання;
- право вимагати збереження цілісності твору і протидіяти будь-якому перекрученню, спотворенню чи іншій зміні твору або будь-якому іншому посягання на твір, що може зашкодити честі і репутації автора [8, 250].

Немайнові права автора не можуть бути передані (відчужені) іншим особам. До них належать: виключне право на використання твору; виключне право на дозвіл або заборону використання твору іншими особами.

Якщо розглядати акти міжнародного приватного авторського права, то в них здійснюється головний акцент та інтернет-розповсюдженні музичних матеріалів, а менше – на відтворенні та переробці (відповідно до «Зеленого документу»). Зокрема, про це йдеться в узгоджених заявах щодо ст. 1 (4) Договору Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторське право; 7, 11 і 16 Договору

Всесвітньої організації інтелектуальної власності про виконання і фонограми. На основі вказаних міжнародних принципів, створюються основи й українського авторського права.

Влучним директивним європейським прикладом є Товариство по захисту авторських прав в сфері музики в Німеччині. Для законного поширення чи публічного відтворення будь-якого музичного твору необхідно заплатити GEMA внесок, який передається власникам авторських прав – правласникам. Відповідно особи, які нелегально копіюють з Інтернету результати чужої праці для власного споживання або з метою їх поширення, організація публічно називає інтернет-піратами. Параграф 106 Закону про авторське право Німеччини («Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte – UrhG») передбачає тюремне ув'язнення терміном до трьох років або грошове покарання тому, хто без дозволу правласника копіює з інтернету будь-яку медіа-продукцію.

Виняток становить випадок резервного копіювання придбаної легальним шляхом ліцензованої продукції, якщо в даному випадку не відбувається руйнування захисних систем. Сюди також належать легально придбані диски з музичною продукцією, якщо на них не передбачена захисна система. Володіння піратською копією карається кримінальним законодавством, а поширення або надання можливості копіювання, наприклад, використовуючи програму «eMule» або аналогічні системи, засуджується законом. Також матеріали слідства використовуються при захисті авторських прав і під час судових розглядів з метою відшкодування збитків.

Натомість у Франції та Великобританії діють закони HADOPI та Digital Economy Bill. Країни розробили на законодавчому рівні та навіть почали впроваджувати заходи щодо боротьби з музичним піратством в мережі інтернет. У Великобританії почав діяти закон Digital Economy Bill (2009 р.). Згідно з цим законом на інтернет-провайдерів покладається обов'язок відключати абонентів, якщо вони визнаються винними у незаконному обміні музичними файлами. Тому, якщо при першому поширенні музичного твору в мережі інтернет авторські права були порушені, то всі наступні його використання є незаконними і мають не лише припинитися, а й бути підставою для компенсації правласникам матеріального і морального збитку, оскільки музичні «піратські» версії, які розповсюджуються в мережі Інтернет не дають змоги авторам належним чином реалізувати свої права, зокрема, представити результат своєї інтелектуальної праці в хорошій якості, набути популярності, отримати визнання публіки тощо. Також, поширення «піратських» музичних творів завдає значної шкоди державному бюджету через відсутність податкових і митних внесків.

Відповідно до прикладів міжнародного права, нами пропонуються головні економічно-правові обґрунтовані принципи та умови з метою зменшення музичного інтернет-піратства:

1. Встановлення на законодавчому рівні термінологічного апарату і основних правил по порядку вирішення спорів між правласниками, користувачами і власниками інтернет-ресурсів, на яких розповсюджується музична продукція;
2. Прийняття регламентів, кодексів та інших правових актів на локальному рівні, з метою регулювання відносин у сфері музичного провайдерства;
3. Вдосконалення технічних засобів, що дозволяють обмежувати і здійснювати контроль за використанням музичних творів в Інтернеті;
4. Опрацювання та впровадження схем по стягненню з провайдерів фіксованих сум від музичних творів;
5. Встановлення конкретних сум за користування музичним твором з урахуванням кількості, протяжності завантажень тощо.

Запропоновані принципи відповідають європейським та міжнародним стандартам, їх варто впроваджувати в національне законодавство. Необхідно на законодавчому рівні вирішити низку питань, які стосуються відповідальності осіб за порушення прав на об'єкти музичного авторського права і суміжних прав, у випадку їх неправомірного використання в мережі інтернет.

Таким чином, головною причиною незаконного використання музичних творів в мережі Інтернет можемо вважати недотримання балансу між приватними інтересами споживачів і застосуванням правових заходів впливу на порушника. Основною концепцією сучасного підходу системи захисту музичної інтелектуальної власності в мережі інтернет повинна стати презумпція вільного використання об'єктів музичного авторського права, а також система повноцінних законодавчих заходів, на основі міжнародно-правових норм.

Література

1. Аврамова О.Є., Разіна О.І. Проблеми захисту авторських прав в Інтернеті / О.Є. Аврамова, О.І. Разіна // Вісник НТУ «ХПІ». Серія: Актуальні проблеми розвитку українського суспільства. — Х. : НТУ «ХПІ», 2013. — № 6(980). — С. 26–29.
2. Бааджи Н. П. Піратство як порушення авторських та суміжних прав // Актуальні проблеми держави і права: зб. наук. праць. — Вип. 59. — Одеса : Юридична література, 2011. — С. 336–341.

3. Болдырев С.И. Основные способы нарушения авторских прав в сети Интернет / С.И. Болдырев // Юридические исследования. — 2014. — № 12. — С. 35–43.
4. Бреус С.Б. Защита авторских прав в Интернет: автореф. дис. канд.юр.н.:12.00.03 / Бреус Сергей Борисович. — М., 2009. — 22 с.
5. Кирилюк А. В. Особливості розміщених в Інтернеті творів як об'єкта авторського права / А. В. Кирилюк // Південноукраїнський правничий часопис : наук. журн. [електронний ресурс] / Одес. держ. ун-т внутр. справ. — Одеса : [б. в.], 2013. — № 4. — С. 116–120.
6. Кирилюк А. В. Цивільно-правова відповідальність за порушення авторських прав у мережі Інтернет [Електронний ресурс] / А. В. Кирилюк // Актуальні проблеми держави і права. — 2014. — Вип. 72. — С. 154–161.
7. Маркова О. В. Перспективы правовой защиты интеллектуальной собственности и способы укрепления устойчивого элемента системы правовой защиты интеллектуальной собственности / О. В. Маркова // Политика и Общество. — М., 2012. — № 4. — С. 48–55.
8. Москаленко К. В. Способи розповсюдження музичних творів у мережі Інтернет: досвід США та деякі проблеми українського законодавства / К. В. Москаленко // Науковий вісник ужгородського університету. — Серія право. — Ужгород, 2013. — Випуск 21. — Частина 1. — Том 1. — С. 248–250.
9. Новая «антипиратская» инициатива: окажутся ли под защитой все объекты авторских прав / Маргарита Горовцова, 28 октября 2013. — [Электронный ресурс]. — Режим доступа : URL: <http://www.garant.ru/article/501059/#ixzz2uS2n9vU7>. Дата обращения: 12.03.2014 г.
10. Орлова А. В. Проблеми захисту авторського права в Україні / А. В. Орлова, Л. В. Перевалова // Вісник Національного технічного університету «ХПІ». [Сер. : Актуальні проблеми розвитку українського суспільства]. — Х., 2014. — № 37. — С. 4–8.
11. Чеботарьев В., В. Троцька Пиратство у сфері авторського права і суміжних прав / Чеботарьев Валентин, Троцька Валентина. — [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://patent.km.ua/ukr/articles/i299>
12. Штефан О. Дещо до питання про порушення у сфері авторського права / О. Штефан // Теорія і практика інтелектуальної власності. — К., 2009. — № 6. — С. 3–13.

References

1. Avramova, O.E., Razina, O.I. (2013). The problems of copyright protection in the Internet. Kharkiv: NTU KHPI, 6(980), 26-29 [in Ukrainian].
2. Baadzhy N. P. (2011). As piracy of copyright and related rights. Actual problems of law: Coll. Science. works. Odessa: Yurydychna literatura, 59, 336-341 [in Ukrainian].
3. Boldyrev, S. Y. (2014). Basic Methods of violations of copyrights in the Internet network. Legal Studies. Moscow: OOO NB-Media, 12, 35-43 [in Russian].
4. Breus, S. B. (2009). Defense of the author's rights in the Internet. Extended abstract of candidate's thesis. Moscow [in Russian].
5. Kyrylyuk, A. V. (2013). Features on the Internet works as a copyright object. Southern law journal. Odessa, 4, 116-120 [in Ukrainian].
6. Kyrylyuk, A. V. (2014). Civil liability for copyright infringement on the Internet. Odessa: Actual problems of law, 72, 154-161 [in Ukrainian].
7. Markova, O.V. (2012). Prospects for legal protection of intellectual property and ways to strengthen the sustainable element of intellectual property legal protection. Politics and Society. Moscow, 6, 101-106 [in Russian].
8. Moskalenko, K. (2013). Methods of distribution of musical works on the Internet: the US experience and some problems of Ukrainian legislation. Scientific Bulletin of the Uzhgorod University. Series right. 21, P. 1, Vol. 1, 248-250 [in Ukrainian].
9. The new «anti-piracy» Initiative: will be there under the protection of objects of copyright. Margarita Gorovtsova, Moscow, 2013. Retrieved from <http://www.garant.ru/article/501059/#ixzz2uS2n9vU7> [in Russian].
10. Orlova, A.V., Perevalova, L.V. (2014). Problems of copyright in Ukraine. Visnyk of Nationalalnego Technichnogo Universitetu «KhPI». Actual problems of the Ukrainian society. Kharkov, 37, 4-8 [in Ukrainian].
11. Chebotarev, V., Trinity, V. (2004). Piracy of copyright and related rights. Retrieved from <http://patent.km.ua/ukr/articles/i299> [in Ukrainian].
12. Stefan, A. (2009). Something the question of infringement of copyright. Theory and practice of intellectual property. Kyiv, 6, 3-13 [in Ukrainian].